



FILOZOFICKÁ FAKULTA
UNIVERZITY KARLOVY
V PRAZE

ÚSTAV ROMÁNSKÝCH STUDIÍ

Posudek bakalářské práce Zdenky Trvalcové *Aldo Nove a jeho Superwoobinda – reflexia talianskej spoločnosti 90. rokov 20. storočia*, září 2014

Zdenka Trvalcová si pro své bádání v rámci bakalářské práce vybrala rané dílo současného spisovatele Alda Nove. Cílem její práce je představení tohoto italského autora českému prostředí a analýza povídkových sbírek *Woobinda* a *Superwoobinda*, které vyšly v devadesátých letech minulého století a staly se obžalobou masmédií ovlivněné italské společnosti.

V úvodní části práce autorka krátce prezentuje svoje cíle, dále se věnuje životopisu Alda Nove a popisu italské literární scény v průběhu sedmdesátých a osmdesátých let dvacátého století. Podrobněji se pak zabývá zlomem, který způsobilo vydání *Jména růže* Umberta Eca a *Když jedné zimní noci cestující* Itala Calvina. Pro účely její práce je však nejdůležitějším milníkem dílo Pier Vittoria Tondelliho, díky němuž se v devadesátých letech objevují v italské literatuře jak nová témata, tak nový jazyk. Jádro práce pak tvoří analýza Noveho povídek, autorka se zabývá povídkou *Il mondo dell'amore*, která vyšla v Tondelliho antologii *Gioventù cannibale*, ale především soustředí svůj zájem na povídky, které Nove vydal ve sbírkách *Woobinda* a *Superwoobinda*. V závěru práce se Zdenka Trvalcová věnuje také analýze specifického jazyka, který Nove ve svých prvních povídkách užívá. Bakalářská práce je zakončena úvahou o podobě, jakou by měli Noveho hrdinové dnes, kdy už není hlavním hlasatelem konzumu televize a reklama v ní, ale chytré telefony a sociální sítě.

Ve své bakalářské práci Zdenka Trvalcová velice zdařile identifikuje především paralely mezi skutečným stavem italské společnosti devadesátých let a jeho odrazem v Noveho povídkách, jejichž sumář uvedla na s. 12. Noveho obžaloba Itálie, která pod vlivem televizní reklamy podlehla konzumu v takové míře, že na jednu domácnost podle statistik v 80. letech připadaly i tři či čtyři televizory, ve kterých bylo uváděno přibližně 1500 televizních reklam denně, více než ve všech ostatních Evropských zemích dohromady,¹ je v práci Zdenky Trvalcové smysluplně reflektována. Z mozaiky čtyřiceti příběhů rozepsaných na kuličkách s čísly od

¹ GINSBORG, Paul: *Italy and its discontents*. Palgrave Macmillan, N.Y. 2006, s. 86

jedné do osmi tažených z průhledného osudí jako při slosování Šťastných deseti vybrala autorka devět, ovšem nikoli náhodně (jak by se snad v duchu *Woobindy* skoro hodilo). Její výběr je promyšlený a poskytuje ucelený obrázek vlivu reklamy a televize na formování celé jedné generace Italů. Její výběr považuji za zdařilý i proto, že do něho zahrнула právě povídku *Woobinda*, svědka ztracených dětských (ale i dospělých) snů o přírodě a volnosti, jejíž jméno nese celá sbírka. Zároveň, jak autorka správně uvádí, se jedná o jedinou povídku, která se vymyká celkové kanibalsko-pulp-noir koncepci. Autorčinu analýzu by ovšem mohla doplňovat také explicitní úvaha o tom, co vedlo Noveho k tomu, aby se právě nositelka jména celé knihy, z knihy natolik vymykala.

Bakalářskou práci Zdenky Trvalcové považuji za zdařilou. Je celkem přehledně rozčleněna a přináší vlastní vhled do problematiky. Práce se jeví jako velice komplexní také díky svému přesahu z literární tvorby jednoho spisovatele do sociokulturního klimatu celé Itálie. Pasáž o jazykovém stylu Alda Noveho by se dala zcela jistě rozvést a dotáhnout, ale její panoramatičnost není pro celkový smysl práce nijak fatální.

Jak bylo uvedeno výše, bakalářská práce Zdenky Trvalcové plně splňuje požadavky, jež jsou na tento typ práce kladeny, proto ji k obhajobě doporučuji a navrhuji ji hodnotit známkou výborně.

V Praze dne 2.9.2014

Mgr. Pavla Přívozníková

oponentka